

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 21Csr/1/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117200125
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Vozárová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2019:2117200125.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Monikou Vozárovou v právnej veci žalobkyne: A. C., narodená XX.XX.XXXX, trvale bytom V. L. XXX/XX, R., zastúpená: advokátska kancelária In Medias Res, s.r.o., Sladovnícka 13, Trnava proti žalovanej: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, Pribinova 25, 824 96 Bratislava, zastúpená: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., IČO:47 233 516, Kubániho 16, 811 04 Bratislava, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, takto

rozhodol:

I. Súd zrušuje rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Victoria Arbiter so sídlom Framborská 3605, 010 01 Žilina sp. zn. RK-PC-42/16-EK zo dňa 23.08.2016.

II. Žalobkyňa má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu dňa 04.01.2017 domáhala vydania rozhodnutia, ktorým súd zruší rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Victoria Arbiter so sídlom Framborská 3605, 010 01 Žilina sp. zn. RK-PC-42/16-EK zo dňa 23.08.2016. Žalobkyňa žalobu odôvodnila tým, že v konaní nebol správne zistený skutkový stav tým, že stály rozhodcovský súd nesprávne vyhodnotil dôkazy, ktoré predložila, nevykonal žalobkyňou navrhované dôkazy alebo jej neumožnil predložiť dôkazy a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu. Stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu. Rozhodcovský rozsudok vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. S ohľadom na aktuálnu judikatúru je potrebné považovať neuvedenie výšky splátok istiny, úrokov a poplatkov za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ako to má na mysli § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Navyše je potrebné poukázať na § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch z ktorého vyplýva, že ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa ods. 2, okrem iných aj písm. i) a to výšku, počet a termíny splátok a istiny, úrokov a iných poplatkov, tak sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Zmluva bola uzavretá v rozpore s dobrými mravmi za použitia nekalých obchodných podmienok o čom svedčí okrem iného aj výška RPMN schváleného revolvingového úveru - ročnej úrokovej sadzby 78,21 %. Žalobkyňa považuje zmluvné dojednanie o výške úrokovej sadzby ako aj o zmluvnej pokute za neplatné. Žalobkyňa ako dôkazy označila rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Victoria Arbiter so sídlom Framborská 3605, 010 01 Žilina sp. zn. RK-PC-42/16-EK zo dňa 23.08.2016.

2. V podaní zo dňa 07.02.2018, ktorým žalobkyňa doplnila žalobu, uviedla, že spotrebiteľská zmluva bola medzi účastníkmi konania uzavretá dňa 08.10.2013 pod č. XXXXXXXXXXXX. Rozhodcovský rozsudok č.k. RK-PC-42/16-EK zo dňa 23.08.2016 bol žalobkyňi doručený dňa 13.10.2016. Žalobkyňa ako dôkaz označila spis Okresného súdu Trnava sp. zn. 11Csr/1/2017, Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/ Zmluvu o revolvingovom úvere.

3. Žalovaná vo vyjadrení k žalobe uviedla, že žalobu žiada zamietnuť. Žalovaná popiera tvrdenia žalobkyne o absencii výšky, počtu a termínoch splátok istiny, úrokov a poplatkov. Ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. vyžaduje uvádzanie spôsobu započítania splátky na úver, istinu a úroky len v prípade, ak sa splátky priradujú k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. O takýto typ úveru medzi sporovými stranami nejde. Pokiaľ ide o členenie jednotlivých splátok, výklad podávaný žalobkyňou neobstojí a je založený na formalistickom prístupe pri výklade právnej normy. Žalovaná poukázala na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR a Ústavného súdu SR. Ak by zmluva mala obsahovať rozpísanie splátky, potom žalovaná nevidí žiadny zmysel práva spotrebiteľa požadovať amortizačnú tabuľku podľa § 9 ods. 5 zákona. Žalovaná popiera tvrdenia žalobkyne o neprimeranosti výšky odplaty. RPMN bola dojednaná vo výške 69,79 % a nie vo výške 78,21 % tak, ako uvádza žalobkyňa. RPMN je v súlade s právnou úpravou zohľadňujúcou priemernú odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu. Žalobkyňa nedôvodne porovnáva štatistické údaje iného poskytovateľa úverov za diametrálne odlišných podmienok schválenia, bonity, zabezpečenia, navyše za stavu, kedy zákonodarca výšku odplaty reguloval explicitne. Za podstatné prevýšenie sa považuje také, ktoré je viac ako o 25 - 27 %. Priemerná výška odplaty v danom období bola 46,06 % a táto nebola v zmluve podstatným spôsobom prevýšená. Žalovaná ako dôkazy označila a predložila Súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 2. štvrtrok 2013.

4. Podľa § 290 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

5. Podľa § 295 CSP, súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

6. Súd vykonal dokazovanie oboznámením s obsahom listinných dôkazov a to Žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru/ Zmluvu o revolvingovom úvere, Súhrnnými informáciami o údajoch o novo poskytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 2. štvrtrok 2013, spisom Stáleho rozhodcovského súdu Victoria Arbiter so sídlom Framborská 3605, 010 01 Žilina sp. zn. RK-PC-42/16-EK, s obsahom celého spisového materiálu, keď pojednával v neprítomnosti žalobkyne, žalovanej a právnej zástupkyne žalovanej v zmysle ustanovenia § 180 Civilného sporového poriadku, ktorí svoju neprítomnosť ospravedlnili a požiadali o pojednávanie v ich neprítomnosti a zistil nasledovný skutkový stav.

7. Právny zástupca žalobkyne na pojednávaní uviedol, že žalobkyňa sa pridrižiava žaloby v celom rozsahu, nedošlo k žiadnej zásadnej zmene v jej tvrdeniach. Žalobkyňa sa pridrižiava svojich vyjadrení, ktoré možno hodnotiť ako totožné s tými, ktoré boli vyslovené i v konaní sp. zn. 11Cs/1/2017 v tom smere, že predmetná zmluva uzavretá so žalovaným č. XXXXXXXXXXXX z 8.10.2013 neobsahuje zákonom požadované náležitosti s poukazom na zákon č. 129/2010 Z.z., kedy možno ustáliť, že neobsahuje ako termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Ďalej neobsahuje zákonnú jednoznačnú RPMN, keď objektívne výška uvádzanej RPMN v tejto zmluve je nielen zmätočná, ale i v objektívnom rozpore so zákonom. Rovnako v rozpore so zákonom je aj výška ročnej úrokovej sadzby predmetného úveru. V tejto súvislosti považuje žalobkyňa predmetnú zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov a keďže úver bol čerpaný v sume 1.500 eur a ako vyplýva zo žaloby adresovanej rozhodcovskému súdu z 26.1.2016, podľa vyjadrenia samotného žalovaného žalobkyňa zaplatila na predmetný úver sumu 1.532,42 eur, čo znamená, že v otázke výšky istiny je tento úver z jej strany preplatený. Navyše žalobkyňa poukazuje na vyjadrenie žalovaného na strane 9 odôvodnenia napadnutého rozhodcovského rozsudku, kde sám žalovaný konštatuje, že žalobkyňa mala viac ako dostatočný časový priestor na odvrátenie protiprávneho stavu, čím fakticky do určitej miery sám žalovaný uznáva, že predmetný protiprávny stav vznikol v dôsledku jeho konania. Rovnako nemožno považovať za postup v zmysle zákona, keď žalobkyňa nebola pri podpise oboznámená s úverovými zmluvnými podmienkami, na ktorých absentuje jej podpis, keď ako vyplýva z bodu 7.2. týchto úverových zmluvných podmienok, žalovaný sám prehlasuje, že oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi a teda oznámenie záväzných údajov pre obe strany ako je ročná úroková sadzba, RPMN a ostatné, bude spotrebiteľovi, resp. žalobkyňi v tomto konaní oznámené až po uzavretí predmetnej zmluvy, teda dodatočne. V ostatnom sa zástupca pridrižiava záverov tunajšieho súdu v zmysle rozsudku zo dňa 21.9.2017 č.k. 11Cs/1/2017, a to ako v otázke nezákonnosti zjednania

zmluvnej pokuty a rovnako tak neprijateľných podmienok, kedy či už zmluvné podmienky, prípadne oznámenie veriteľa je v rôznych veľkostiach písma. Na základe uvedeného je zrejmé, že rozhodcovský súd pri vydaní napadnutého rozhodnutia nezohľadnil bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru a nesprávne právne posúdil vec. K vyjadreniu žalovaného zo 17.9.2018 právny zástupca uviedol, že treba zdôrazniť, že sa jedná o viacero špekulatívnych záverov zo strany žalovanej a to ako v otázke výšky, počtu a termínov splátok, kedy si žalovaná vykladá ustanovenia zákona č. 129/2010 po svojom. Rovnako tak tvrdenia o neprimeranosti výšky RPMN prídu žalobkyni absurdné, kedy konštatuje, že dojednaná výška RPMN vo výške 69,79 % podstatne neprevyšuje obvyklú odplatu, kedy dokonca rozporuje zákon a ustálenú súdnu prax v tejto otázke, pričom svoje tvrdenia nepodkladá žiadnym relevantným dôkazom, prípadne objektívnym odkazom na príslušnú zákonnú úpravu. Žaloba bola podaná v celom rozsahu dôvodne, preto jej žiada vyhovieť a v prípade úspechu priznať plnú náhradu trov konania.

8. Z listinných dôkazov mal súd preukázané, že žalovaná ako veriteľ a žalobkyňa ako dlžník uzavreli dňa 08.10.2013 Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalovaná poskytla žalobkyni revolvingový úver vo výške 1.500 eur. Žalobkyňa sa v zmluve zaviazala splatiť uvedený úver s príslušenstvom v 42 mesačných splátkach vo výške 80,37 eura. Ročná percentuálna miera nákladov úveru bola uvedená jednak v časti 5., a to ako predpokladaná RPMN za úver vo výške 70,01 % a v časti 6. ako RPMN za úver vo výške 69,79%. Rovnako, ročná percentuálna miera nákladov revolvingu bola uvedená jednak v časti 5., a to ako predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu vo výške 63,32 % a v časti 6. ako predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu vo výške 60,49 %. Priemerná RPMN za úver predstavovala 46,06 %. Žalobkyňa z úveru čerpana sumu 1.500 eur a celkovo na úver zaplatila sumu 1.532,42 eura. Dňa 08.10.2013 strany uzavreli Rozhodcovskú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, v ktorej sa dohodli, že akékoľvek spory, nezrovnalosti alebo nároky medzi zmluvnými stranami vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami Zmluvy o RÚ, s porušením, ukončením či neplatnosťou Zmluvy o RÚ budú riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní alebo v rozhodcovskom konaní pred niektorým z tam uvedených stálych rozhodcovských súdov, pričom výber medzi podaním žaloby na príslušný všeobecný súd alebo na rozhodcovský súd, ktorý bude oprávnený vec prejednať a rozhodnúť spočíva na zmluvnej strane podávajúcej žalobný návrh.

9. Rozhodcovským rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu Victoria Arbiter so sídlom Framborská3605, 010 01 Žilina, sp. zn. RK-PC-42/16-EK zo dňa 23.08.2016 bola žalobkyni (v rozhodcovskom konaní v postavení žalovanej) uložená povinnosť zaplatiť žalovanej sumu 1.843,12 eura spolu so zmluvnou pokutou vo výške 0,04 % denne a úrokom z omeškania vo výške 0,55 % ročne z čiastkových súm tak, že tento úrok z omeškania a táto zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 1.500 eur a odo dňa nasledujúceho po dni dosiahnutia tejto sumy iba úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.843,12 eura do zaplatenia, náhradu nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky vo výške 107,90 eura a aj náhradu trov rozhodcovského konania. Predmetný rozhodcovský rozsudok prevzala žalobkyňa dňa 13.10.2016. Žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku podala žalobkyňa na tunajší súd dňa 04.01.2017.

10. Podľa § 73 ods. 3 zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoSRK“), rozhodcovská zmluva uzavretá pred 1. januárom 2015sa spravuje predpismi účinnými v čase jej uzavretia.

11. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní (ďalej len „ZoRK“) (v znení účinnom do 31.12.2014), rozhodcovská zmluva je dohoda medzi zmluvnými stranami o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo v inom právnom vzťahu, sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní.

12. Podľa § 45 ods. 1 ZoSRK, účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou proti druhému účastníkovi na súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku, ak a) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nemal spôsobilosť uzavrieť spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu, b) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nebol riadne upovedomený o ustanovení rozhodcu alebo o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní alebo mu nebolo umožnené sa zúčastniť na spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, c) rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala, alebo sa ním rozhodlo o veci, ktorá je podľa tohto zákona vylúčená zo spotrebiteľského rozhodcovského konania, d) stály rozhodcovský súd nebol ustanovený v súlade s týmto zákonom, v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa nepostupovalo v

súlade s ustanoveniami tohto zákona a uvedený nedostatok mohol mať vplyv na výsledok sporu, e) spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 3 alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy, f) stály rozhodcovský súd nenariadil ústne pojednávanie, hoci spotrebiteľ jeho nariadenie navrhoval podľa § 34 ods. 2 a z okolností uvedených v návrhu na nariadenie ústneho pojednávania vyplývala potreba jeho nariadenia najmä z dôvodu, že bez ústneho pojednávania sa nebolo možné vysporiadať s návrhmi a tvrdeniami spotrebiteľa, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu, g) v konaní nebol správne zistený skutkový stav tým, že stály rozhodcovský súd nesprávne vyhodnotil predložené dôkazy, nevykonal navrhované dôkazy alebo neumožnil spotrebiteľovi predložiť dôkazy, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu, h) vo veci rozhodoval zaujatý rozhodca, i) stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, 17) a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu, j) rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka spotrebiteľského rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je svojou povahou objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom, k) výkon rozhodcovského rozsudku by bol v rozpore s verejným poriadkom Slovenskej republiky, l) rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

13. Poznámka 17) odkazuje napríklad na § 53 Občianskeho zákonníka, zákon č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, zákon č. 250/2007 Z.z. v znení neskorších predpisov, zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, zákon č. 102/2014 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 151/2014 Z.z., čl. 3 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 z 27. októbra 2004 o spolupráci medzi národnými orgánmi zodpovednými za vynucovanie právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa ("nariadenie o spolupráci v oblasti ochrany spotrebiteľa") (Ú.v. EÚ L 364, 9.12.2004).

14. Podľa § 45 ods. 2 ZoSRK, žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku sa môže podať na tlačive, ktorého vzor je uvedený v prílohe č. 3. Ak spotrebiteľ neuvedie skutočnosti odôvodňujúce výber dôvodu zrušenia rozhodcovského rozsudku podľa vzoru tlačiva uvedeného v prílohe č. 3, súd žalobu ani po neúspešnej výzve na doplnenie neodmietne a v súdnom konaní postupuje tak, aby spotrebiteľ mal právo pred súdom označiť všetky rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku.

15. Podľa § 45 ods. 3 ZoSRK, súd v konaní o žalobe o zrušenie rozhodcovského rozsudku vždy preskúma, či sú dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa odseku 1 písm. c), e) a i) až l). Ak sa dôvod zrušenia rozhodnutia vzťahuje len na časť rozhodcovského rozsudku, súd zruší rozhodcovský rozsudok len v dotknutej časti, ak je dotknutú časť možné oddeliť od nedotknutej časti výroku rozhodcovského rozsudku.

16. Podľa § 46 ods. 1 ZoSRK, žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote troch mesiacov odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi spotrebiteľského rozhodcovského konania. Ak účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku a rozhodcovský rozsudok bol opravený podľa § 42, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

17. Podľa § 46 ods. 2 ZoSRK, doručený rozhodcovský rozsudok nadobudne právoplatnosť až po uplynutí lehoty na podanie žaloby podľa odseku 1, a ak je žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku podaná, až po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia súdu v konaní o zrušení rozhodcovského rozsudku.

18. Podľa § 47 ods. 1 až 3 ZoSRK, ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z dôvodu neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy, nemožnosti riešiť predmet sporu v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní alebo z dôvodu, že sa rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala, pokračuje súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia na návrh niektorého z účastníkov spotrebiteľského rozhodcovského konania v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo v rozsahu uvedenom vo vzájomnej žalobe. (1) Ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z iného dôvodu, ako je uvedený v odseku 1, spotrebiteľská rozhodcovská zmluva zostáva v platnosti a vo veci

rozhodne opätovne stály rozhodcovský súd. Rozhodca, ktorý vydal zrušený rozhodcovský rozsudok, je z nového prerokovania a rozhodnutia veci vylúčený a vo veci sa ustanoví nový rozhodca. (2) Ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z toho dôvodu, že stály rozhodcovský súd rozhodol na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky alebo porušil všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa,¹⁷) a ak konanie pokračuje pred stálym rozhodcovským súdom podľa odseku 2, je stály rozhodcovský súd v ďalšom konaní viazaný právnym názorom súdu o neprijateľnosti zmluvnej podmienky alebo o inom porušení všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa. (3)

19. Podľa § 488 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

20. Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

21. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „OBZ“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

22. Podľa § 499 OBZ, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

23. Podľa 52 ods. 1 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

24. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „ZoSÚ“) (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

25. Podľa § 2 písm. d) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

26. Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

27. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

28. S poukazom na ustanovenie § 46 ods. 1 ZoSRK súd najprv skúmal včasnosť podania žaloby, nakoľko lehota tri mesiace odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi spotrebiteľského rozhodcovského konania, v ktorej možno podať žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku, je prekluzívnou lehotou. Z doručenky súd zistil, že žalobkyňa prevzala rozhodcovský rozsudok dňa 13.10.2016 a žaloba bola doručená tunajšiemu súdu dňa 04.01.2017, z čoho vyplýva, že lehota na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku bola v danom prípade zachovaná.

29. Žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku je špecifickou žalobou, ktorú predpokladá zákon č.335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, pričom v konaní súd skúma, či sú splnené zákonné podmienky pre zrušenie rozhodcovského rozsudku, a síce tie, ktoré uvedie žalobca v žalobe a ex offio aj tie podľa § 45 ods. 1 písm. c), e) a i) až l) (§ 45 ods. 3 ZoSRK).

30. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba je dôvodná, a to z nasledovných dôvodov.

31. Pokiaľ ide o právomoc rozhodcovského súdu rozhodovať spor zo spotrebiteľskej zmluvy medzi stranami sporu, súd mal za to, že táto bola založená Rozhodcovskou zmluvou č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 08.10.2013. Rozhodcovská zmluva bola uzatvorená vo forme osobitnej rozhodcovskej zmluvy, ktorá obsahovala len dojednania týkajúce sa rozhodcovského konania, pričom obsahuje potrebné náležitosti. Z obsahu rozhodcovskej zmluvy výslovne vyplýva, že jej uzavretie nie je podmienkou uzavretia samotnej zmluvy o revolvingovom úvere (bod 2. zmluvy) a zároveň z nej vyplýva aj právo spotrebiteľa na jednostranné odstúpenie od zmluvy do 14 kalendárnych dní od jej uzavretia (bod 7. zmluvy). Z formulácie rozhodcovskej zmluvy vyplýva, že spory zo zmluvy o revolvingovom úvere môžu byť riešené alternatívne pred všeobecným súdom alebo pred rozhodcovským súdom, a teda dávala možnosť výberu medzi nimi. Žalobkyňa ako spotrebiteľ uzavrela rozhodcovskú zmluvu dobrovoľne, nevyužila právo na odstúpenie od nej a nebol daný ani žiaden dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy.

32. Žalobkyňa žiadala zrušiť predmetný rozhodcovský rozsudok z dôvodov, že v konaní nebol správne zistený skutkový stav tým, že stály rozhodcovský súd nesprávne vyhodnotil predložené dôkazy, nevykonal navrhované dôkazy alebo neumožnil spotrebiteľovi predložiť dôkazy, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu, že stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu, a že rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 45ods. 1 písm. g), i), l) ZoSRK).

33. V rozhodcovskom rozsudku rozhodca poukázal na to, že rovnako ako všeobecný súd aplikoval ustanovenia všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa a v súlade s týmito posudzoval, či sankcie dojednané zmluvou a uplatnené žalobcom v rozhodcovskom konaní nemožno považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 OZ a tiež, či zmluva obsahuje všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch platného a účinného v rozhodnom čase. Rozhodca v rozhodcovskom konaní dospel k záveru, že zmluva obsahuje všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a bola dojednaná v súlade s týmto zákonom.

34. Súd má však za to, že stály rozhodcovský súd síce konštatoval aplikáciu právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa, avšak nesprávne vyhodnotil predložené listinné dôkazy a nesprávne aplikoval všeobecne záväzné právne predpisy, rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, a toto malo vplyv na výsledok sporu, a zároveň rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

35. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalovaná ako veriteľ a žalobkyňa ako dlžník uzavreli dňa 08.10.2013 Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalovaná poskytla žalobkyni revolvingový úver vo výške 1.500 eur, ktorý žalobkyňa čerpala vo výške 1.500 eur, pričom na úver uhradila celkom sumu 1.532,42 eura. Medzi stranami sporu vznikol uzavretím zmluvy o revolvingovom úvere právny vzťah, ktorý je od svojho vzniku nevyhnutné posudzovať podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.) a právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 ods. 2 OZ, zákon č. 129/2010 Z.z.), keďže zmluva o spotrebiteľskom úvere je tzv. absolútny obchod (§ 261 ods. 6 písm. d) OBZ) a zároveň žalovaná pri uzatváraní zmluvy o revolvingovom úvere vystupovala ako veriteľ s poukazom na predmet podnikania a žalobkyňa vystupovala ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. Žalovaná a žalobkyňa uzavreli zmluvu o revolvingovom úvere, ktorá má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 2 písm. d) ZoSÚ, na základe uzatvorenej zmluvy žalovaná poskytla žalobkyni spotrebiteľský úver a žalobkyňa sa zaviazala vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Nakoľko zmluva má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 a § 2 písm. d)ZoSÚ, musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takéto zmluvy podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ.

36. Pristupujúc ku skúmaniu jednotlivých obsahových náležitostí zmluvy, súd zistil, že zmluva neobsahuje v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Lehota splatnosti je určená iba určením počtu splátok, čo nemožno považovať za súladné s vyššie citovaným ustanovením. Zmyslom § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ je, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť si svoje povinnosti vyplývajúce zmluve o spotrebiteľskom úvere. Uvedené ustanovenie preto vyžaduje presnú dátumovú špecifikáciu konečnej splatnosti úveru, pričom k uvedenému záveru možno dôjsť aj gramatickým výkladom dotknutého ustanovenia, ktoré rozlišuje pojem „doba trvania zmluvy“ a pojem „termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“. Dátum splatnosti poslednej splátky úveru bol veriteľom uvedený až v listine pod názvom Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 08.10.2013, ktoré oznámenie však žalobkyňa ako dlžníka neprijala písomnou formou, a preto ho nemožno považovať za písomnou formou uzatvorenú zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Rovnako chýba v zmluve aj obsahová náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ, a síce výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve sa uvádza len výška mesačnej splátky (vrátane úrokov) 80,37 eura bez bližšej špecifikácie, t.j. nie je splnená požiadavka, aby zmluva obsahovala výšku splátky istiny, výšku splátky úrokov a výšku splátky iných poplatkov. Zákonom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru predstavuje prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke, a aby zároveň nebolo možné, aby si veriteľ voči dlžníkovi uplatňoval aj nároky, na ktoré nemá právo. Dlžník musí mať od začiatku prehľad, z akých položiek pozostávajú jednotlivé splátky a ako dlho bude úver splácať, čo z jednotlivých splátok predstavuje istinu, koľko úrok a odmena veriteľa a kedy je v prípade riadneho splácania úveru splatná posledná splátka. Uvedené pritom nemožno nahradiť uvedením celkovej výšky splátky, ani keby z iných ustanovení zmluvy vyplývala výška úrokov a poplatkov. Účelom náležitostí ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ je teda informovanie spotrebiteľa, aby vedel rozlíšiť, aká časť splátky bude použitá na istinu, úrok a ďalšie poplatky, pretože potom je dostatočne určité, akú časť istiny zaplatil, ako bude s jeho platbou naložené a akú časť úveru platí na úroky a iné poplatky, teda odplatu veriteľa. Uvedené údaje zmluva uzatvorená medzi stranami sporu neobsahuje, ide pritom o absenciu zákonom vyžadovanej náležitosti zmluvy. Ďalej zmluva neobsahuje požadovanú obsahovú náležitosť v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ, a to ročnú percentuálnu mieru nákladov úveru, nakoľko táto je v časti 5. uvedená iba ako predpokladaná. Presná a zároveň odlišná výška RPMN je uvedená až v časti 6. - údaje o schválenom revolvingovom úvere, uvedené schválenie však žalobkyňa neprijala písomnou formou, preto ho nemožno považovať za písomnou formou urobené dojednanie o RPMN. Z uvedených dôvodov nie je možné považovať údaj o RPMN za v zmluve uvedený.

37. Uvedené obsahové nedostatky zmluvy majú za následok, že spotrebiteľský úver poskytnutý žalovanou žalobkyňou sa považuje v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) za bezúročný a bez poplatkov. Z uvedeného vyplýva, že žalovaná nemá nárok na zaplatenie úroku z úveru a poplatkov, ale len na vrátenie poskytnutého úveru po odrátaní plnenia zo strany žalobkyne. Keďže žalobkyňa zaplatila z vyplateného revolvingového úveru vo výške 1.500,00 eur sumu 1.532,42 eura, nemá žalovaná ako veriteľ nárok na vrátenie žiadnej sumy istiny od žalobkyne.

38. K rozhodnutiu Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 9.11.2016 pod zn. C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Bírárová, súd uvádza, že predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere súd nevytýkal len absenciu výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ale aj neuvedenie termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a výšky RPMN, ktoré sú ako náležitosti zmluvy o úvere upravené nielen v zákone č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ale aj v smernici 2008/48, pričom článok 23 smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva neobsahuje všetky náležitosti uvedené v čl. 10 ods. 2 tejto smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Neuvedenie termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a neuvedenie výšky RPMN, môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku, preto aj v zmysle výkladu článku 23 smernice 2008/48, sa táto zmluva považuje za zmluvu o spotrebiteľskom úvere bez úrokov a poplatkov.

39. V rozhodcovskom konaní si žalovaná v pozícii žalobcu uplatnila aj nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 0,04% denne v zmysle čl. 14 bodu 14.1 zmluvných dojednaní. Súd má však zato, že medzi stranami sporu nedošlo vôbec k platnému dojednaniu zmluvnej pokuty, keď zmluvná pokuta

nebola individuálne dojednaná, dojednanie zmluvnej pokuty je obsiahnuté iba v zmluvných dojednaniach napísaných veľmi malým písmom, toto dojednanie sa nachádza skôr ku koncu zmluvných dojednaní ako k ich začiatku, pričom nie je žiadnym spôsobom zvýraznené a zaniká v rámci iných ustanovení. Zmluvné dojednania pritom žalobkyňa ako spotrebiteľ ani nepodpísala, tieto sa mali stať neoddeliteľnou súčasťou zmluvy na základe netransparentnej inkorporačnej doložky uvedenej pod bodom 13. zmluvy. O netransparentnú inkorporačnú doložku ide pritom aj vtedy, ak je uvedená menším písmom ako zmluvné podmienky, ktoré predstavujú podstatné zložky zmluvy, nakoľko spotrebiteľ sa môže domnievať, pričom stačí hrozba tohto rizika, že menším písmom je písaný text, ktorý nemá veľký význam a tak existuje nezanedbateľné nebezpečenstvo, že priemerný spotrebiteľ podcení takúto časť textu. V súvislosti s uvedeným má súd za to, že veriteľ nepreukázal, že by dojednanie o zmluvnej pokute bolo súčasťou listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája svoj podpis, a preto dojednanie o zmluvnej pokute obsiahnuté v zmluvných dojednaniach súd nemôže považovať za platné písomné dojednanie zmluvnej pokuty ako to vyžaduje § 544 ods. 2 OZ. Funkcia obchodných podmienok v spotrebiteľských zmluvách je predovšetkým tá, aby nebolo potrebné do každej zmluvy prepisovať dojednania, ktoré majú technický a vysvetľujúci charakter. Nesmú však slúžiť k tomu, aby do nich v často neprehľadnej, zložito formulovanej a malým písmom písanej forme skryl dodávateľ dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné, a o ktorých predpokladá, že zrejme uniknú pozornosti spotrebiteľa (napr. rozhodcovská doložka alebo dojednanie o zmluvnej pokute). Pokiaľ tak aj napriek tomu dodávateľ urobí, nespráva sa poctivo a takémuto dojednaniu nemožno priznať právnu ochranu. Súd zároveň poukazuje na nález Ústavného súdu ČR sp.zn. I.ÚS 3512/2011 zo dňa 11.11.2013, v zmysle ktorého „v rámci spotrebiteľských zmlúv dojednanie zakladajúce právo na zmluvnú pokutu, rovnako ako aj rozhodcovská doložka, zásadne nemôžu byť súčasťou tzv. všeobecných obchodných podmienok, ale len súčasťou samotnej spotrebiteľskej zmluvy, teda listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája svoj podpis.“ V uvedenom prípade teda nebol splnený zákonný predpoklad dojednania zmluvnej pokuty v písomnej forme, nesplnenie ktorej má za následok absolútnu neplatnosť dojednania zmluvnej pokuty v zmysle §40 ods. 1 OZ.

40. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku bola podaná dôvodne, keďže stály rozhodcovský súd nezohľadnil bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru z dôvodu nedodržania náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zároveň spotrebiteľa zaviazal na zaplatenie zmluvnej pokuty, ktorá nebola platne dojednaná, čím stály rozhodcovský súd nesprávne vyhodnotil predložené dôkazy a toto pochybenie malo vplyv na výsledok sporu, a tiež rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, a toto porušenie malo vplyv na výsledok sporu, a zároveň rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Nakoľko boli naplnené predpoklady ustanovenia § 45 ods. 1 písm. g), i), l) ZoSRK, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku a predmetný rozhodcovský rozsudok zrušil. Súd síce zrušil rozhodcovský rozsudok, avšak nie z dôvodov v zmysle ustanovenia § 47 ods. 1 ZoSRK, preto po právoplatnosti rozhodnutia bude vo veci rozhodovať opäť rozhodcovský súd (§ 47 ods. 2 ZoSRK), ktorý je v zmysle § 47 ods. 3 ZoSRK v ďalšom konaní viazaný právnym názorom súdu o porušení všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa.

41. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

42. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

43. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

44. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP podľa pomeru úspechu a žalobkyni, ktorá mala vo veci plný úspech, priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Trnava.

Odvolať môže strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolať len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolať možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolať proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z. z.; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.